

Landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006 om offentlig hjælp

I medfør af § 2 i lov nr. 580 af 29. november 1978 for Grønland om arbejds- og socialvæsenet fastsættes:

Kapitel 1

Formål og den enkeltes ansvar

§ 1. Formålet med denne forordning er at skabe et økonomisk sikkerhedsnet for alle personer, der opholder sig i Grønland, og ikke kan klare sig på anden vis. Forordningen skal endvidere sørge for offentlig hjælp til personer, der ikke kan forsørge sig selv og sin familie.

§ 2. Enhver er efter denne landstingsforordning forpligtet til at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.

Stk. 2. Forsørgelsespligten over for en ægtefælle ophører ved separation eller skilsmisse.

Stk. 3. Forsørgelsespligten over for et barn ophører, såfremt

- 1) barnet selv får forsørgelsespligt over for en ægtefælle eller et barn, eller
- 2) der ydes en datter offentlig hjælp i forbindelse med graviditet.

Kapitel 2

Almindelige betingelser

§ 3. Enhver, der opholder sig i Grønland, har ret til offentlig hjælp ved akut trang, såfremt den pågældende ikke er i stand til at skaffe sig og sin familie det nødvendige til livets ophold.

§ 4. Ret til at modtage offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter samt til hjælp i særlige tilfælde er betinget af, at den pågældende har fast bopæl og er tilmeldt folkeregisteret i Grønland og er:

- 1) dansk statsborger,
- 2) gift med eller senest har været gift med en dansk statsborger, eller
- 3) er omfattet af aftaler med andre lande eller internationale organisationer, der giver personer, der ikke er danske statsborgere, ret til fortløbende offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter under ophold i Grønland.

Stk. 2. Der kan kun ydes offentlig hjælp efter denne landstingsforordning, såfremt behovet ikke dækkes af andre ydelser.

§ 5. Er der efter ægteskabslovgivningen eller lov om børns retsstilling pålagt en person med bidragspligt overfor en anden person, der modtager hjælp, indtræder det offentlige i kravet mod den bidragskyldige op til et til hjælpen svarende beløb, uanset om forsørgelsespligten efter reglerne i § 2 er ophørt.

Stk. 2. Det offentlige indtræder i retten til at kræve bidrag fastsat eller forhøjet.

§ 6. Ansøgning om offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter jf. § 13 samt til hjælp i særlige tilfælde jf. kapitel 6 indgives til kommunalbestyrelsen i pågældendes bopælskommune.

Stk. 2. Ansøgning om akut hjælp, jf. § 3 indgives til kommunalbestyrelsen i pågældendes opholdskommune.

Kapitel 3

Betingelser for tildeling af samt former for offentlig hjælp

§ 7. Kommunalbestyrelsen kan yde offentlig hjælp ved akut trang, såfremt ansøgeren

- 1) har været ude for en social begivenhed i form af sygdom, barsel, ledighed, samlivsophør eller lignende, og
- 2) ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen og familiens forsørgelse og til faste udgifter.

§ 8. Kommunalbestyrelsen kan yde offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter samt til enkeltudgifter, såfremt ansøgeren opfylder betingelserne i § 7, og er

- 1) ledig og ikke har et rimeligt tilbud om arbejde og aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder,
- 2) vurderet uarbejdsdygtig på grund af tilpasningsproblemer eller dårligt helbred, eller
- 3) syg eller på barsel og derfor ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Landsstyret kan fastsætte regler vedrørende betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter samt til enkeltudgifter, herunder om rådighedskravet, og hvornår ansøgeren vurderes uarbejdsdygtig på grund af tilpasningsproblemer.

Kapitel 4

Visitation, rådgivning, handlingsplan og opfølgning

Visitation og rådgivning

§ 9. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med ansøgning om offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter foretage en visitation af ansøgeren, med henblik på at placere ansøgeren enten som modtager af offentlig hjælp, arbejdsmarkedsydelse eller anden relevant ydelse.

§ 10. Enhver, der søger om offentlig hjælp, har ret til rådgivning fra kommunalbestyrelsen om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende problemer og på længere sigt ved egen hjælp kan forsørge sig selv og sin familie.

Stk. 2. Rådgivningen skal vedrøre hele modtageren af offentlig hjælps situation og ikke blot fraværet af forsørgelsesgrundlag. Rådgivningen kan være hjælp til kontakt til anden instans, eksempelvis arbejdsformidling, misbrugscenter, sundhedsvæsen eller boligselskab. Rådgivningen kan foregå enkeltvis eller i grupper.

Stk. 3. I forbindelse med ydelse af offentlig hjælp til enlige, eller familier, med børn, skal

rådgivningen tilbydes hurtigst muligt og skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens vejlednings- og tilsynspligt over for børn og unge.

Handlingsplan

§ 11. Modtagere af offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter har ret til at få udarbejdet en individuel handlingsplan i samråd med kommunalbestyrelsen jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Handlingsplanen skal tage udgangspunkt i den ydede rådgivning og skal efter behov indeholde vejledning om:

- 1) Behandling af misbrugsproblemer.
- 2) Personlig udvikling.
- 3) Opkvalificering.
- 4) Uddannelse.
- 5) Aktivering.
- 6) Fastholdelse af arbejde.
- 7) Revalidering
- 8) Omskoling.

Stk. 3. Personer, der ved henvendelsen kun har behov for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter i en periode af maksimalt 14 dages varighed, skal dog ikke have udarbejdet en individuel handlingsplan.

Stk. 4. Den individuelle handlingsplan skal følge modtageren af offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter, når denne overgår til at modtage ydelser efter anden lovgivning, hvor der ligeledes stilles krav om individuelle handlingsplaner eller krav om revalideringsplaner. I så tilfælde skal den individuelle handlingsplan eller revalideringsplanen efter anden lovgivning tage afsæt i den allerede udarbejdede individuelle handlingsplan.

Stk. 5. Fraflytter modtageren af offentlig hjælp en kommune efter at have fået udarbejdet en individuel handlingsplan, skal tilflytterkommunen indhente vedkommendes handlingsplan fra fraflytningskommunen, når vedkommende henvender sig til tilflytningskommunen.

Stk. 6. Landsstyret kan fastsætte regler om udarbejdelse af individuelle handlingsplaner.

Opfølgning

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal revurdere og justere handlingsplanen, jf. § 11, efter behov for at sikre, at betingelserne for at yde offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter fortsat er opfyldt.

Stk. 2. Er der ydet reduceret offentlig hjælp efter § 13, stk. 5, skal kommunalbestyrelsen efter 1 måned vurdere, om trangssituationen fortsat er selvforskyldt.

Kapitel 5

Udmåling og udbetaling af offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter

Udmåling

§ 13. Størrelsen på offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter fastsættes skønsmæssigt ud fra modtageren af offentlig hjælps hidtidige levevilkår, forsørgelsesforpligtelser, en eventuel ægtefælle, registreret partner eller dermed ligestillet samlevers indtægter, faste udgifter og lokale forhold.

Stk. 2. Der kan kun udbetales offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter til modtageren af offentlig hjælp og dennes families nødvendige underhold samt til rimelige udgifter til husleje, forbrugsafgifter og andre faste udgifter.

Stk. 3. Beløbet fastsættes på grundlag af de faktiske udgifter og ud fra fordelene ved eventuelt bofællesskab. Offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter kan som hovedregel maksimalt udgøre 65% af mindstelønnen for en ikke-faglært lønmodtager efter overenskomsten mellem SIK og Landsstyret, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Der kan i særlige tilfælde ydes offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter på mere end 65% af mindstelønnen for en ikke-faglært lønmodtager efter overenskomsten mellem SIK og Landsstyret, hvis det er nødvendigt for at sikre modtageren af offentlig hjælp og dennes families mulighed for at opretholde en rimelig leve- og boligmæssig standard.

Stk. 5. Såfremt trangssituationen er opstået selvforskyldt, skal der som udgangspunkt alene ydes halvdelen af, hvad der ellers var ydet som offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter. Den offentlige hjælp til forsørgelse ydes som naturalhjælp. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med vurderingen særligt tage hensyn til, at eventuelle børns behov tilgodeses.

Stk. 6. Med ligestillet samlever forstås i denne forordning en ugift samlever, der på tidspunktet for ansøgning om offentlig hjælp lever sammen med modtageren af offentlig hjælp, og som har haft fælles folkeregisteradresse med vedkommende i mindst 1 år forud for dette tidspunkt.

Stk. 7. Landsstyret kan fastsætte regler for offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter samt til hjælp i særlige tilfælde.

§ 14. Har modtageren af offentlig hjælp i perioden, hvor der modtages offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter, haft enkelte dage med lønindtægt, reduceres den offentlige hjælp til forsørgelse og til faste udgifter. Alt efter hvad der er mest gunstigt for modtageren af offentlig hjælp, kan vedkommende vælge at få reduceret den offentlige hjælp til forsørgelse og til faste udgifter med

- 1) det antal dage, hvor der har været lønindtægt, eller
- 2) med det udbetalte beløb.

§ 15. Offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter bortfalder ikke ved deltagelse i kurser, behandlingsophold eller ved deltagelse i enkeltfagsundervisning.

Udbetaling

§ 16. Offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter udbetales fra første henvendelsesdag efter betingelserne i § 8 er indtrådt.

§ 17. Offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter kan udbetales kontant til modtageren af offentlig hjælp, overføres til et pengeinstitut eller lignende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter kan udbetales som naturalhjælp eller direkte til regningsudskriver, når særlige forhold taler for det.

§ 18. Offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter udbetales forud hver 14. dag. Dog kan der ske udbetaling af offentlig hjælp til betaling af faste udgifter i den periode, hvor de forfalder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan undtagelsesvis udbetale offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter for kortere perioder, hvis en modtager af offentlig hjælp skønnes ikke selv at kunne administrere den offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med vurderingen særligt tage hensyn til, at eventuelle børns behov tilgodeses.

Stk. 3. Landsstyret kan fastsætte regler for udbetaling af offentlig hjælp, herunder regler om dokumentation.

Formue

§ 19. Kommunalbestyrelsen kan ikke yde offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifter, hvis ansøgeren eller ansøgerens ægtefælle eller ligestillede samlever, jf. § 13, stk. 6, har formue, som kan dække det økonomiske behov, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for:

- 1) Formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgerens og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.
- 2) En mindre formue, såfremt denne bør bevares til bestemt angivne formål, der under hensyn til pågældendes forhold og til lokal sædvane skønnes rimelig.
- 3) Erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter:
 - a) Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.
 - b) Anordning om ikrafttræden af lov om erstatningsansvar i Grønland.
 - c) Anordning om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland.
- 4) Formue, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikke-økonomisk skade.

Stk. 3. For stk. 2, nr. 3 og nr. 4, gælder der et krav om, at erstatningen holdes adskilt fra modtageren af offentlig hjælp til forsørgelse og til faste udgifters øvrige formue og indtægter.

Kapitel 6

Hjælp i særlige tilfælde

Enkeltudgifter

§ 20. Kommunalbestyrelsen kan yde offentlig hjælp til betaling af rimeligt begrundede enkeltudgifter, såfremt ansøgeren opfylder betingelserne i § 4, stk. 1 og § 8, og egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre ansøgerens og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Offentlig hjælp til enkeltudgifter kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunalbestyrelsen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde offentlig hjælp til en enkeltudgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af

udgiften er af helt afgørende betydning for ansøgerens eller familiens livsførelse.

Stk. 2. Der kan kun i ganske særlige tilfælde ydes offentlig hjælp til enkeltudgifter til betaling af restancer.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan endvidere yde offentlig hjælp til betaling af rejseudgifter i forbindelse med nære pårørendes alvorlige sygdom og/eller død og begravelse. Hvis kommunalbestyrelsen stiller krav om lægeerklæring, skal kommunalbestyrelsen betale rekvireringen heraf.

Flyttehjælp

§ 21. Kommunalbestyrelsen kan yde offentlig hjælp til betaling af en flytning, som forbedrer ansøgerens og familiens bolig- og erhvervsforhold, såfremt hverken ansøgeren eller ægtefælle, registreret partner eller dermed ligestillet samlever, jf. § 13, stk. 6 har økonomisk mulighed for at betale udgifterne, og såfremt ansøgeren opfylder betingelserne i § 4, stk. 1.

Stk. 2. Sker flytningen til en anden kommune, skal der indhentes samtykke fra kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen inden flyttehjælp ydes. I modsat fald vil den kommunalbestyrelse, der yder flyttehjælp, være betalingskommune i en periode på 2 år.

§ 22. Kommunalbestyrelsen i en ansøgers grønlandske opholdskommune kan yde offentlig hjælp til betaling af rejseudgifter til hjemrejse til en ansøger, der ikke har fast bopæl i Grønland, såfremt ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Begravelsesudgifter

§ 23. Kommunalbestyrelsen kan yde offentlig hjælp til betaling af rimelige udgifter til begravelse, såfremt boet ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne, og afdøde opfyldte betingelserne i § 4, stk. 1.

Lommepenge til patienter

§ 24. Offentlig hjælp kan ydes som lommepenge til patienter, der er indlagt på sygehuse i Grønland og Danmark.

Stk. 2 Landsstyret fastsætter regler om ydelse af offentlig hjælp som lommepenge til patienter, der er indlagt på sygehuse i Grønland og Danmark.

Kapitel 7

Tilvejebringelse af oplysninger og oplysningspligt

§ 25. Kommunalbestyrelsen kan pålægge den, der søger offentlig hjælp at medvirke til sagens oplysning. Kommunalbestyrelsen kan med accept fra den pågældende afkræve relevante oplysninger

fra andre, der har kendskab til pågældendes forhold.

§ 26. Modtageren af offentlig hjælp har pligt til at underrette kommunalbestyrelsen om forandringer i sine private forhold, der kan medføre, at den offentlige hjælp indskrænkes, ophører eller kræves tilbagebetalt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan, såfremt anden lovgivning ikke er til hinder herfor, indhente oplysninger fra andre myndigheder til vurdering af, om der er forhold, der gør, at modtageren af offentlig hjælp ikke længere er berettiget til at modtage offentlig hjælp.

Kapitel 8

Tilbagebetaling

§ 27. Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af uberettiget modtaget offentlig hjælp, såfremt modtageren af offentlig hjælp:

- 1) Mod bedre vidende har undladt at meddele kommunalbestyrelsen oplysninger jf. § 26.
- 2) Mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne forordning.
- 3) Senere får udbetalt erstatning, offentlig pension, et underholdsbidrag eller lignende, som vedrører samme tidsrum og formål som den udbetalte offentlige hjælp.

§ 28. Kommunalbestyrelsen kan endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af offentlig hjælp, såfremt:

- 1) Der må ydes en person hjælp på grund af pågældendes uforsvarlige økonomiske eller arbejdsmæssige handlinger.
- 2) Der på det tidspunkt, da der søges om offentlig hjælp, foreligger forhold, der viser, at ansøgeren i løbet af kort tid vil være i stand til at tilbagebetale den offentlige hjælp.

Stk. 2. Træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om offentlig hjælp med tilbagebetalingspligt i medfør af stk. 1, nr. 2, skal dette meddeles modtageren af offentlig hjælp skriftligt, senest samtidig med udbetaling af den offentlige hjælp. Kommunalbestyrelsen kan bevilge henstand med tilbagebetalingen, hvis modtageren og dennes ægtefælle eller ligestillede samlever udelukkende modtager offentlig hjælp.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter forløbet af 1 år efter udbetalingen af den offentlige hjælp beslutte, at tilbagebetalingspligten bortfalder.

Kapitel 9

Hjemmehjælp

§ 29. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for, at der i kommunen findes en hjemmehjælpsordning, således at der kan ydes praktisk bistand i hjemmene af hjemmehjælpere, der er egnede til at varetage dette hverv.

Stk. 2. Hjemmehjælp kan ydes til ældre, svagelige, handicappede samt i tilfælde af sygdom eller sociale vanskeligheder.

Stk. 3. Landsstyret kan fastsætte regler for en hjemmehjælpsordning, herunder om betaling for ydet hjemmehjælp.

Kapitel 10

Klageadgang

§ 30. Afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen efter denne landstingsforordning kan påklages til Det Sociale Ankenævn efter bestemmelserne herom i landstingsforordning om socialvæsnets styrelse og organisation.

Kapitel 11

Finansiering

§ 31. Udgifter efter denne landstingsforordning afholdes af kommunalbestyrelserne.

Kapitel 12

Ikrafttræden

§ 32. Landstingsforordningen træder i kraft den 1. april 2007.

Stk. 2. Samtidig ophæves landstingsforordning nr. 10 af 1. november 1982 om hjælp fra det offentlige.

Stk. 3. Regler, der er fastsat med hjemmel i landstingsforordning nr. 10 af 1. november 1982 om hjælp fra det offentlige forbliver i kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre landstingsforordninger.

Grønlands Hjemmestyre, den 20. november 2006

Hans Enoksen

/

Aleqa Hammond